

[Udenrigsministeren.]

kom dernæst ind på det problem, hvor længe FN kan tåle at stå over for dette voksende antal indkapslede bylder, som må være en belastning for FN, og som bidrager til en ustabil ro, der kan blive kimen til fornyede konflikter. Jeg er enig med det ærede medlem i, at der her ligger et problem. På den anden side er det min opfattelse, at så længe vi ikke er i stand til at finde en løsning på de problemer, som det er lykkedes at få indkapslet, gælder det i hvert fald om at beholde dem indkapslede. Jeg mener, det må være en lige så selvfølgelig opgave for Danmark at medvirke her og påtage sig visse af de byrder, der følger heraf, fordi det trods alt er bedre at have byldeerne indkapslede end at risikere, at de eksploderer og dermed fremkalder kædereaktioner, som kan få alvorlige konsekvenser for fredens bevarelse. Men jeg er som sagt enig med det ærede medlem i, at løsningen på disse problemer vil man først kunne få, når det efterhånden bliver muligt at skabe en bedre og mere afspændt atmosfære i den internationale politik.

Det ærede medlem gjorde dernæst nogle bemærkninger om u-landshjælpen og spurgte, hvad der er sket. Det spørgsmål blev jeg stillet over for, da vi havde debatten om lovforslaget om de 4,8 mill. kr. Jeg lovede ved den lejlighed, at i det udvalg, der blev nedsat, skulle jeg give oplysninger om, hvad der hidtil var sket på dette område. Det vil jo så være muligt, når vi får anden behandling af lovforslaget, at delagtiggøre folketinget i de oplysninger, som det måtte have været muligt at fremskaffe.

Når det ærede medlem dernæst taler om, hvorvidt vi har interesseret os for at få udvidet handelsforbindelser med u-landene, skal jeg dertil svare, at det er min opfattelse — det er ganske vist ikke et område, som falder ind under den administration, jeg har ansvaret for — at man i administrationen af eksportkreditterne er opmærksom på, at man ikke kan stille samme fordringer i u-lande, som man kan i lande, som vel er økonomisk svagt stillet, men hvor man måske har mere stabile politiske forhold, end tilfældet tit er i u-landene. Jeg er enig med det ærede medlem i — det forstod jeg lå bag det ærede medlems tankegang — at lige så rigtigt, det er, og lige så

nødvendigt, det er, at vi i de mere velstående lande yder bidrag til ophjælpning af det økonomiske liv i u-landene efter princippet om hjælp til selvhjælp, lige så sikkert er det, at hjælpeydelse af denne art kun kan være en hjælp til selvhjælp, og at det, der på længere sigt må være den varige løsning også for u-landene, er at udvide samhandelen ikke alene mellem dem og os, men også mellem dem indbyrdes. Derfor mener jeg, at det er i logisk overensstemmelse med den tankegang, der ligger bag vor nye lovgivning, at man også interesserer sig for at få styrket handelsforbindelserne med u-landene. Jeg kan i denne forbindelse nævne, at da man gennemførte den nye lov om udenrigstjenesten for et par år siden, indgik der i høj grad i den udvidelse af handelsattachéstabten og de øvrige udvidelser, der skete med henblik på den økonomiske aktivisering af udenrigstjenesten, ønsker om og bestræbelser for at få udvidet handelsforbindelserne med de oversøiske lande.

Det ærede medlem gjorde så nogle bemærkninger om markedsproblemerne, som jeg ikke skal gå nærmere ind på her. Jeg havde forstået, at der var ønske om, at vi ikke skulle diskutere markedsproblemerne i dag, ellers ville jeg meget gerne have givet en lidt mere udførlig redegørelse. Men når det ærede medlem taler om og ligesom griber tilbage til diskussionen om, hvorvidt der er noget reelt bag de rygtedannelser, som vi har haft lejlighed til at diskutere under åbningsdebatten, og siger, at Danmark er under mistanke, og at vi bør være opmærksom på den politiske fare, der pludselig kan bryde op gennem asfalten — jeg ved ikke, om det bliver en blomst eller en tidsel, eller hvad det nu bliver — så må jeg sige, at det er vi opmærksom på, det gav jeg også udtryk for dengang.

Jeg har med glæde noteret mig, at den politiske beretning, der er udarbejdet af det franske parlamentsmedlem Sorel, og som var med til at nære rygtedannelserne, har fået den heldigvis kranke skæbne i det pågældende udvalg inden for WEU, at den med stort flertal blev forkastet, og at hr. Sorel fik besked på at udarbejde en ny rapport til Den vesteuropæiske Unions parlamentariske forsamling. Men jeg kan bekræfte, at vi er opmærksom på problemet, og at vi